

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

Ἐπί τῆς προτάσεως Νόμου «περὶ καταργήσεως τοῦ Ν.Δ. 179/1969, ὡς ἐτροποποιήθη καὶ τροποποιήσεως τοῦ Α.Ν. 971/1949».

Πρὸς τὴν Βουλὴν τῶν Ἑλλήνων

1. Ἡ Ἐθνικὴ μας Ἀντίσταση κατὰ τῆς φασιστικῆς-ναζιστικῆς κατοχῆς, καθολικῆ, αὐθόρμητη καὶ ὀργανωμένη, ἀποτελεῖ ἀληθινὴ ἐποποιία στὴ νεώτερη ἱστορία τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ.

Τριάντα ὅμως χρόνια ἀπὸ τὴν ἐποχὴ ἐκείνη τῶν ἀγώνων καὶ τῶν θυσιῶν, ἡ Ἐθνικὴ μας Ἀντίσταση δὲν βρέθηκε τὴν ἀντάξια νομοθετικὴ τῆς ἀποκατάστασης.

Πρόκειται γιὰ κατάσταση πρωτοφανῆ σὲ πανευρωπαϊκὸ ἐπίπεδο ποὺ μειώνει, ἀδικεῖ τὴν Ἐθνικὴ μας Ἀντίσταση, καὶ τὴν παρουσία τῆς χώρας καὶ τοῦ Λαοῦ μας στὸ μεγάλο συμμαχικὸ ἀγῶνα.

Στὶς Εὐρωπαϊκὰς χώρας, ἡ Ἀντίσταση κατὰ τῆς φασιστικῆς-ναζιστικῆς κατοχῆς, μὲ κύριο ἂν μὴ μοναδικὸ κριτήριον τὴν δράση κατὰ τοῦ κατακτητοῦ, ἀναγνωρίστηκε, τιμῆθηκε, προβάλλεται σὰν ἕνας ἀπὸ τοὺς ὑψηλότερους τίτλους ἔθνικῆς τιμῆς καὶ οἱ ἀγωνιστές, οἱ ὀργανώσεις τῆς μὲ νομοθετικὰ καὶ ἄλλα μέτρα τῆς πολιτείας ἐτυχαν ἡθικῶν δικαίσεων καὶ ὕλικῶν προχῶν.

2. Στὴν Ἑλλάδα, τὸ ἀρχικὸ νομοθέτημα, ὁ Α.Ν. 971/4/1949 ἐνῶ διέπεται ἀπὸ τὴν ἀρχὴ ὅτι κριτήριον τῆς ἀντιστασιακῆς ἰδιότητος εἶναι ὁ ἀγῶνας κατὰ τῶν κατακτητῶν, στὰ σχετικὰ ἄρθρα του (1, 2, 3, 4) θέτει περιορισμοὺς, ἔρρους καὶ προϋποθέσεις, ἄσχετους ἢ καὶ ἀντιφατικοὺς μὲ τὴν ἀρχὴ τοῦ νομοθετήματος.

Συγκεκριμένα, γιὰ τὴν ἀναγνώριση ὁμάδων, ὀργανώσεων, ἀρχηγῶν κ.λ.π. κατὰ τὰ ἄρθρα ἀπαιτοῦνται ὄχι μόνον ὅτι αὐτὲς ἀναγνωρίσθηκαν ὑπὸ τοῦ Συμμαχικοῦ Στρατηγείου Μέσης Ἀνατολῆς καὶ τῶν Ἑλληνικῶν Κυβερνήσεων ἐξωτερικοῦ κ.λ.π. ἀλλὰ καὶ ὅτι «συνεμορφώθησαν πάντοτε μὲ τὰς διαταγὰς καὶ ὁδηγίας αὐτῶν καὶ ἐτήρησαν πιστῶς τὰ πρὸς τὸ ἔθνικόν συμφέρον συναφθέντα σύμφωνα, δὲν παρήκουσαν δὲ καὶ τὴν περὶ διαλύσεως διαταγὴν τῆς νομίμου Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως».

Οἱ προϋποθέσεις αὐτὲς εἶναι ἄσχετες πρὸς τὴν ὑπαρξὴν ἢ μὴ Ἀντιστασιακῆς δράσης. Γιὰτὶ ἡ δράση αὐτὴ ἐκδηλώθηκε ἀντικειμενικὰ μὲ τὶς μάχας, τὴν πολυτροπὴ ἀντιπαράθεση κατὰ τῶν κατακτητῶν μὲ τὶς εἰσορρέες, τοὺς περισπασμοὺς, ποὺ τοὺς προκαλεσε, συμβάλλοντας ἔτσι στὸν γενικώτερον συμμαχικὸ ἀγῶνα καὶ στὴν ἀπελευθέρωση τῆς πατρίδας.

Αἱ «ὁδηγίαι», αἱ «διαταγαί», τὰ «σύμφωνα» κ.λ.π. ἀποτελοῦν πολιτικὰ θέματα ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐκδηλώθηκαν βεβαίως ὀξύτερες διαφωνίες ἐναντι τῶν ἐξωτερικῶν παραγόντων (Στρατηγεῖον Μέσης Ἀνατολῆς, Κυβέρνησις ἐξωτερικοῦ, Βρετανικὴ Πολιτικὴ κ.λ.π.) ποὺ δὲν ἀνήκουν στὸν τομέα καὶ στὶς ἐπιμέλειαι τῆς καθ' αὐτὸ Ἀντιστασεως. Ὁ τελευταῖος δὲ ὅρος «περὶ παρακοῆς εἰς τὴν περὶ διαλύσεως διαταγὴν τῆς Κυβερνήσεως» εἶναι καὶ χρονικῶς ἄσχετος πρὸς τὴν Ἀντίστασιν, γιατί ἀναφέρεται σὲ χρόνον κατὰ τὸν ὁποῖο ἡ ζήτησις κατοχῆς καθ' ἀκολουθίαν δὲ καὶ ἡ Ἀντίσταση καθ' αὐτῆς εἴχαν λήξει. Συνεπῶς ἡ οἰαδήποτε συμπεριφορὰ τῶν ὀργανώσεων μετὰ τὴν λήξιν τῆς κατοχῆς καὶ τῆς Ἀντιστασεως εἶναι ἀκατανόητο νὰ συσχετίζεται μὲ τὴν τελευταία καὶ μάλιστα νὰ τὴν ἀναιρεῖ.

Ἐς σημειωθεῖ ὅτι ὁ Α.Ν. 971/1949 ἐξεδόθη εἰς ἐκπλήρωσιν ἐπιταγῆς τῆς Δ' Ἀναθεωρητικῆς Βουλῆς διατυπωθείσης εἰς τὸ Ζ' Ψήφισμά της ἀπὸ 27 - 31 Ἰουλίου 1946. Τὸ ψήφισμα αὐτὸ δὲν περιέχει κανέναν ἀπὸ τοὺς ὄρους καὶ τοὺς περιορισμοὺς ποὺ διατυπώνονται στὸν Α.Ν. 971/1949, ὁ ὁποῖος ἔτσι ἐμφανίζεται ἀντίθετος πρὸς τὸ ψήφισμα τοῦτο βασικὸ καὶ ἀξιοῦμένης τυπικῆς ἰσχύος περὶ τῆς Ἀντιστασεως.

3. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐπταετίας τῆς δικτατορίας ἐδημοσιεύθη τὸ Ν.Δ. 179/1969 τροποποιηθὲν ἐν συνεχείᾳ

διὰ τοῦ Ν.Δ. 936/1971 καὶ τοῦ Ν.Δ. 1099/1974 «περὶ Ἐθνικῆς Ἀντιστασεως». Τὰ νομοθετήματα ταῦτα ἀποτελοῦν ὕβριν διὰ τὴν Ἐθνικὴν Ἀντίστασιν, διότι ἐπιδιώκουν καὶ ἐπιτρέπουν τὴν ἀναγνώρισιν ὡς μετασχόντων αὐτῆς καὶ ὀργανώσεων ἢ προσώπων ἀναφανδὸν συνεργασθέντων μετὰ τῶν κατακτητῶν, ἀποκηρυχθέντων τότε ὑπὸ τε τῶν Συμμαχικῶν Ἀρχῶν καὶ τῶν Ἐλευθέρων Ἑλληνικῶν Κυβερνήσεων. Εἶναι ἔθνικόν χρέος ἡ ὀλοκληρωτικὴ καὶ ἡ ἐξ ὑπαρχῆς κατάργησις τῶν βλασφημιῶν αὐτῶν νομοθετημάτων.

Κατ' ἀκολουθίαν τῶν ἀνωτέρω προτεινομένων τὴν ἐπιψήφισιν τῆς συνοποβαλλομένης προτάσεως Νόμου μὲ τὰ ἐξῆς ἄρθρα.

Ἀθῆναι τῇ 10 Ἰουνίου 1976

Οἱ προτείνοντες Βουλευταὶ

Χαρίλ. Φλωράκης, Κώστας Κάππος, Δημήτριος Γόντικας, Γρηγόρης Φαράκος, Μίνα Γιάννου.

ΠΡΟΤΑΣΙΣ ΝΟΜΟΥ

Περὶ Καταργήσεως τοῦ Ν.Δ. 179/1969, ὡς ἐτροποποιήθη καὶ τροποποιήσεως τοῦ Α.Ν. 971/1949.

Ἄρθρον 1.

1. Τὸ Ν.Δ. 179 τῆς 25 - 26 Ἀπριλίου 1969 «περὶ Ἐθνικῆς Ἀντιστασεως», ὡς ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως καὶ πᾶσα τροποποιήσασα αὐτὸ διάταξις, καταργεῖται ἀφ' ἧς ἰσχυρεν.

2. Ὁ ἀναγκαστικὸς νόμος 971 τῆς 29/29 Ἀπριλίου 1949 «περὶ ἀπονουμῆς ἡθικῶν ἀμοιβῶν εἰς τὰς Ἐθνικὰς ἀνταρτικὰς ὁμάδας καὶ ἔθνικὰς ὀργανώσεις ἐσωτερικῆς ἀντιστασεως» ὡς κυρωθεὶς ὑπὸ τοῦ Ν.Δ. 1104 τῆς 23/24-9-49, ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ Α.Ν. 1919 τῆς 20/27-8-1951 καὶ τοῦ Ν. 27/ τῆς 10/10-10-1952, μετὰ τῶν εἰς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ ἐκδοθέντων Διαταγμάτων, ἐπαναφέρεται ἐν ἰσχύϊ θεωρούμενος ὡς μηδέποτε καταργηθεὶς, καὶ τροποποιεῖται ὡς ἀκολουθῶς.

Ἄρθρον 2.

Τὸ ἄρθρον 1 τοῦ Α.Ν. 971/1949 τροποποιεῖται ὡς ἀκολουθῶς : «Κατὰ τὸν παρόντα Νόμον Ἐθνικαὶ Ἀνταρτικαὶ Ὅμαδες νοοῦνται αἱ ἐνοπλιοὶ Ἀνταρτικαὶ Ὅμαδες αἱ ἀγωνισθεῖσαι κατὰ τὴν κατοχὴν ἐναντίον τῶν κατακτητῶν ἀναγνωρισθεῖσαι καὶ ἐνταχθεῖσαι εἰς τὸ Συμμαχικὸν Στρατηγεῖον Μέσης Ἀνατολῆς καὶ τελοῦσαι ἐν ἐπαρῇ μετ' αὐτοῦ ἢ τῶν Ἑλληνικῶν Κυβερνήσεων τοῦ ἐξωτερικοῦ ἢ τῶν ἐν Ἑλλάδι ἀντιπροσώπων αὐτῶν ἢ τῶν ἀναγνωρισμένων ὑπ' αὐτῶν Γενικῶν Ἀρχηγῶν Ἀνταρτικῶν ὁμάδων».

Ἄρθρον 3.

Τὸ ἄρθρον 2 τοῦ Α.Ν. 971/1949 τροποποιεῖται ὡς ἀκολουθῶς : «Ἐθνικαὶ Ὄργανώσεις πληροφοριῶν καὶ δολιοφθορᾶς νοοῦνται αἱ ἐν Ἑλλάδι συγκεντρωθεῖσαι. Ὄργανώσεις αἱ ἀσχοληθεῖσαι : α) Μὲ τὴν συγκέντρωσιν καὶ διαβίβασιν, εἰς τὰς Ἐθνικὰς Ἀνταρτικὰς Ὅμαδας τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος ἢ τὰς Ἐθνικὰς Ὄργανώσεις τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος ἢ εἰς τὸ Στρατηγεῖον Μέσης Ἀνατολῆς καὶ τῶν ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ Ἑλληνικῶν Κυβερνήσεων, πληροφοριῶν φύσεως στρατιωτικῆς, ἀφωρωσῶν τὴν δύναμιν, σύνθεσιν, ἐφοδιασμόν, μετακινήσεις κ.λ.π. Στρατευμάτων Κατοχῆς ἢ

β) μὲ τὴν ἐνέργειαν συστηματικῶν πράξεων δολιοφθορᾶς εἰς ἐγκαταστάσεις ἐν γένει καὶ στρατιωτικὰ ἔργα τῶν κατακτητῶν, εἰς πλωτὰ ἢ χερσαία μεταφορικὰ μέσα, ἀνήκοντα εἰς τούτους ἢ χρησιμοποιούμενα ὑπ' αὐτῶν κ.λ.π., ἐφ' ὅσον αἱ ἀνωτέρω ὀργανώσεις συνεκροτήθησαν ἢ ἀνεγνωρίσθησαν ἐπίσημως ὑπὸ τοῦ Στρατηγείου τῆς Μέσης Ἀνατολῆς ἢ τῶν ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ Κυβερνήσεων ἢ τῶν ἐν Ἑλλάδι ἀντιπροσώπων αὐτῶν ἢ τῶν Γενικῶν Ἀρχηγῶν, ἐλάμβανον παρ' αὐτῶν τὰ πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ἀποστολῆς τῶν μέσων, καὶ ἐξετέλουν τὰς ἐντολάς αὐτῶν ἢ τῶν ἐν ἄρθρῳ